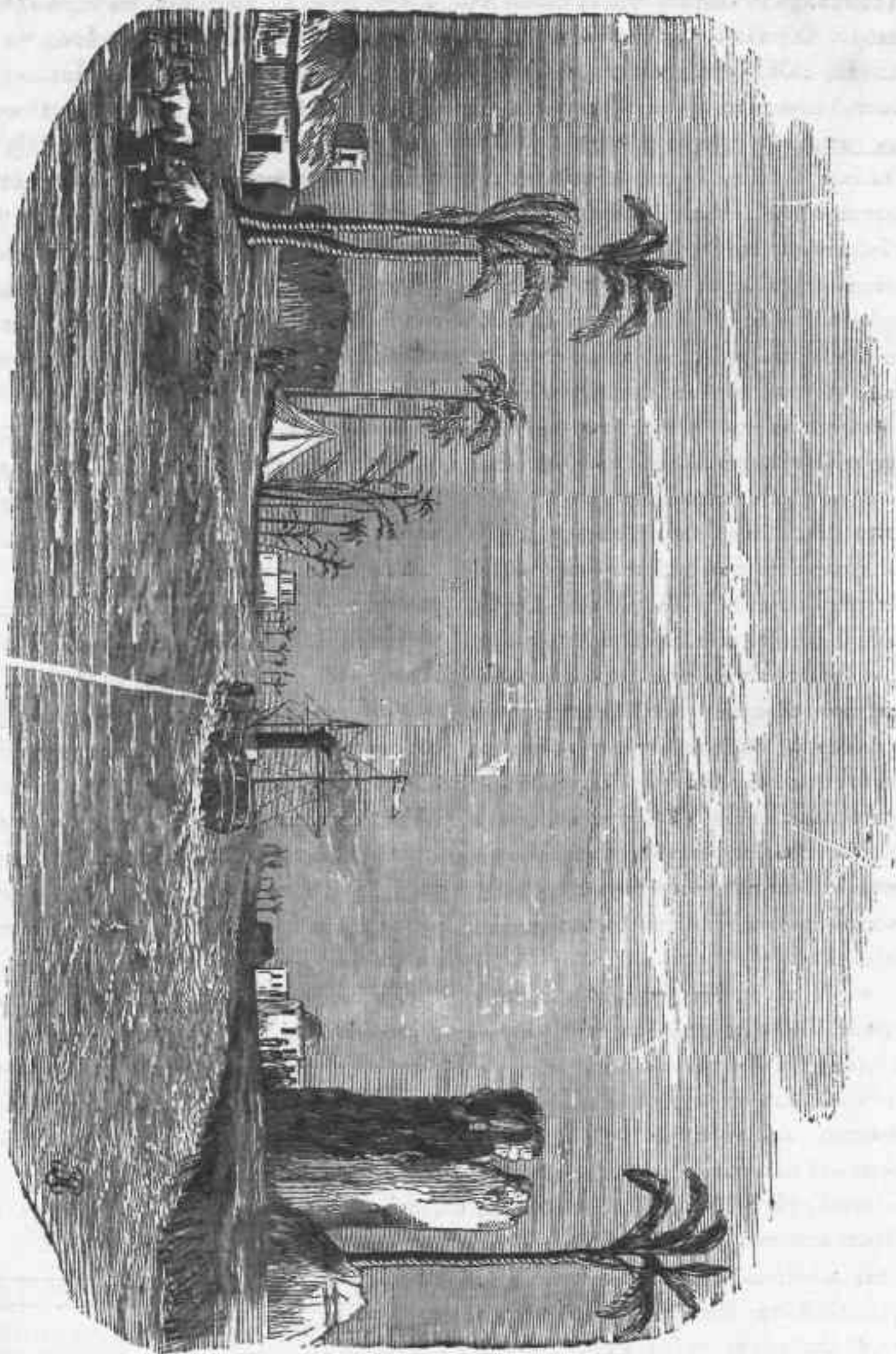

— Ἐννοῶ, κύριε, ὑπέλαβεν ἐκεῖνος τί θὰ εἶπῃς, καὶ ζητῶ συγχώρησιν ὅτι διακόπτω τὸν λόγον σου· ἀλλὰ δός μοι τὴν ἄδειαν νὰ μὴ ἀποκριθῶ· ἄς σοὶ ἀποκριθῶσι τὰ πρακτικὰ τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

— Καὶ ἐγὼ, κύριε, ἀπεκρίθη, ἐσπούδασα τέσσαρα σχεδὸν ἔτη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τὰ νομικά· καὶ ἐγὼ ἐφόρεσα σίρνειον πῖλον· καὶ ἐγὼ ἐσύριξα εἰς τὰ θεωρεῖα τῆς Βουλῆς τοὺς ὑπουργούς· καὶ ἐγὼ ἔ-

Διδροῦ Μαχρονίδι.

« Καὶρὸς παντὶ πράγματι, » καὶ « οὐ παντὸς πλεῖν εἰς Κόσινθον, » ἔλεγον σοφώτατα οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι· ἀλλ' ἡμεῖς, τὰ μὲν σοφὰ αὐτῶν παραγγέλματα ἔχομεν ἀείποτε μεγαλοῤῥημονοῦντες διὰ στόματος, οὐδέποτε ὁμῶς καὶ ἐκτελοῦμεν αὐτά.

— Ἀπορῶ, κύριε, εἶπον, πῶς τόσον νέος (ἐραίνετο ἔχων ὡς εἰκοσιπέντε ἔτων ἡλικίαν) ἔχεις ἰδέας τόσοσαν πεπληκτωμένης.

γραψα συκοφαντίας καὶ ὕβρεις διὰ τῶν ἐφημερίδων· καὶ ἐγὼ συναπεστάτησα μετ' ἄλλων τὴν 11 Ὀκτωβρίου· καὶ ταῦτα πάντα διότι δὲν μ' ἔστειλεν εἰς τὴν Εὐρώπην ὁ ὑπουργός. Ὅτε ὁμῶς ἐκρύψαν καὶ τὴν ὑποτροφίαν μου, εἰ καὶ ἐπαναστάτου, καὶ δὲν εἶχον οὔτε κἂν ἄρτον ν' ἀγοράσω . . . τότε ;

— Τί ἔκαμες τότε ;

— Τί ἔκαμα ; ὅ,τι ἔκαμνα πρὸ τῆς 11 Ὀκτω-